

Kirkeministeriet

Folketingets Kirkeudvalg
Marie.Krarup@ft.dk
lov@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 2. juni 2017 (KIU alm. del – spørgsmål 19) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Ministeren bedes oplyse, hvad folkekirken bruger af midler på missionsarbejde i Danmark, og hvordan denne mission foregår.”

Svar:

Som oplyst i mit foreløbige svar af 22. juni 2017 til Kirkeudvalget har jeg den 19. juni 2017 anmodet biskoppen over Københavns Stift om et bidrag til brug for besvarelsen af Kirkeudvalgets spørgsmål. Ministeriet bad samtidig om, at svarbidraget vedr. spm. 19-21 blev koordineret med de øvrige biskopper.

Biskoppen over Københavns Stift har den 10. juli 2017 fremsendt følgende bidrag til brug for besvarelsen og spm. 19 og oplyser i den forbindelse, at svaret er koordineret med de øvrige biskopper, Det mellemkirkelige Råd og Tværkulturelt Center:

”Samtlige biskopper peger indledende på, at missionsarbejde indgår som en del af alle sognepræsters arbejdsopgaver.

Arbejdet med mission for den enkelte sognepræst består primært i at være sognepræst i sit pastorat, forkynde evangeliet, være synlig, nærværende og tilgængelig også for det menneske, der ikke er medlem af folkekirken. Der er ikke foretaget særskilte opgørelser i stifterne, der kan belyse omfanget af dette arbejde, hvorfor det ikke er muligt at dimensionere denne indsats (dog arbejdes der ved lokal prioritering i flere stifter i øjeblikket strategisk med dåbskampagner, rettet imod nybagte forældre, hvor mindst den ene forældre er medlem af folkekirken).

I indledningen til Betænkning 1477 er følgende udtrykt: *’Folkekirkens mission som kristen kirke er at forkynde Kristus som hele verdens frelser... Alle målsætninger må dybest set tjene denne opgave’*. Mission har sin rod i det, at det kristne evangelium fra sin første begyndelse har levet og udfoldet sig ved at blive delt. Delt med andre kristne og med mennesker, som endnu ikke havde hørt om Jesus. Dåbsbefalingen er således samtidig en missionsbefaling.

Også andre steder i Ny Testamente end dåbsbefalingen peges der på mission. Hele Ny Testamente er et missionsskrift, hvor de første kristne møder verden med ord og gerning, og det er kirkehistorisk set mere traditionen end teologien som sådan, der sætter dåbsbefalingen helt så centralt, når det kommer til at forstå incitamentet for kristen mission. F.eks. er Lukas 10, 25-37 om den barmhjertige samaritaner også et centralt moment i Ny Testamente, som har inspireret til mission i form af diakoni.

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 85178/17

Dette dokumentnr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 11. juli 2017

Ydermere er der her ikke tale om en befaling men om tiltale til det enkelte menneskes samvittighed og om kærlighed til næsten. Etik og diakoni er i denne passage i højsædet frem for dogmatikken (læreaspektet) i Matt. 28, selvom der umiskendeligt er tale om kristen mission. Dåbsbefalingen er altså derfor ikke missionsbefalingen, men blot et blandt mange udtryk i Ny Testamente, som peger på mission.

Såfremt der med Kirkeudvalgets spørgsmål peges på den mere specifikke forståelse af mission som den særlige opgave, det er for kirken til enhver tid at gå over grænser for at forkynde evangeliet for alle, der ikke er medlemmer eller ikke forstår sig som en del af kirken, kan det oplyses, at der nationalt er sket betydelige omprioriteringer i mange sognemenigheders arbejde med henblik på at komme de mange i møde, der er kommet på afstand af kirken som følge af sekularisering og med heraf følgende traditionstab. Mini-konfirmander, babysalmesang, natkirker, Kirken på Landet, diverse dåbsinitiativer og meget andet sigter på at favne medborgere i folkekirkens periferi, hvad enten de er medlemmer eller ej. Det er en vigtig understrøm, som bevirker, at folkekirken i modsætning til de fleste kirker i vores nabolande har betydeligt flere deltagende end for 20 år siden. Mennesker deltager ikke nødvendigvis i højmesse, men deltager i de mange andre former for samlinger, hvor evangeliet med stor idérigdom forkyndes.

Fra organisationen Tværkulturelt Center (København) oplyses endvidere, at såfremt der med spørgsmålet især forstås mission over for både flygtninge, asylansøgere og indvandrere, hvor formålet er at gøre det kristne evangelium kendt i ord og / handling, kan der peges på yderligere tiltag over for gruppen 'udøbte migranter', hvor tiltag omfatter mission, diakoni og gudstjenestelige tiltag, som benyttes af både kristne og udøbte.

Den mest synlige missionsindsats over for udøbte migranter er en omfattende kristendoms- og dåbsundervisning, der gives ud over landet til primært asylansøgere fra Iran og Afghanistan, og efterfølgende tiltag for at inkludere de ny-døbte i et kristent menighedsliv.

Kristendomsundervisningen gives til asylansøgere og flygtninge, der har udtrykt ønske om at lære mere om den kristne tro. Undervisningen tolkes typisk til farsi/persisk og er som regel af 6 måneders varighed. Antal deltagere på de enkelte hold varierer fra ganske få til 30 personer.

Endvidere er der i en række stifter udpeget en eller flere præster med ansvar for den kirkelige betjening af beboere på asylcentre og med funktion som ressourcepræster for præster og menigheder i sogne med et asylcenter.

Derudover er der i flere stifter ansat stiftskonsulenter, sognemedhjælpere el. lign. med ressourcefunktioner for præster og menigheder med kontakt til migranter eller med opgaver direkte blandt migranter.

Hertil kommer lokalt oprettede samarbejdsstrukturer, fx Fælleskirkeligt Integrations Netværk i Haderslev, Kirkernes Integrations Samarbejde i Holstebro og Aalborg, hvor sognemenigheder, frikirker og kirkelige foreninger i en kommune har oprettet en fælles platform for det kirkelige arbejde blandt migranter. Arbejdet omfatter bl.a. kristendomsundervisning,

kvindeklub, middage på tværs, venskabskontakter og hjælp til at finde praktikpladser.

I mindst 15 kirker ud over landet holder sognepræster en eller flere årlige gudstjenester på engelsk med deltagelse af såvel døbte som udøbte migranter. Og i mindst 10 sognekirker ud over landet tilbydes oversættelse af søndagsgudstjenesten til andre sprog som engelsk og / eller farsi.

Tværkulturelt Center er i færd med at kortlægge kirkelige mødesteder ud over landet samt andre kirkelige tilbud til migranter. Blandt tilbuddene er sprogaktiviteter (danskundervisning, lektiecafé, samtaletræning) multicafé, bibelcafé, mande- og kvindeklubber, verdensmiddage, mentorordninger, udflugter, cykelværksted og rådgivning. Blandt veletablerede mødesteder for migranter og danskere er Mødestedet Vesterbro (samarbejde mellem Danmission og Vesterbro sogn), Mødested Amager (samarbejde mellem lokale sogne og to præster er tilknyttet), Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Odense (samarbejde mellem Danmission og lokale sogne) og senest Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe stift, der alle har flere ansatte medarbejdere.

Også tværkulturelle sommerlejre, venskabskontakter og fælles websider er en del af arbejdet blandt migranter. Endelig kan det oplyses, at Det Mellemkirkelige Råd i 2015 modtog en bevilling fra Kirkeministeriets omprioriteringspulje til oprettelse af Folkekirkens Asylsamarbejde, hvor et prioriteringsområde er kvalificeret faglig og anden støtte til den kirkelige betjening af asylansøgere – heriblandt de mange, der de seneste år har udtrykt ønske om kristendomsundervisning og dåb.

I forbindelse med arbejdet blandt asylansøgere oplyser biskoppen over Haderslev stift, at der dér er ansat en asylkoordinator og to asylpræster, som blandet andet arbejder med støtte til dåbsoplæring for konvertitter blandt migranter og flygtninge i stiftet samt med menighedsråds og sognemenigheders modtagelse af nytilkomne. Asylkoordinatoren er projektansat i en kvote 50% i en to-årig periode og finansieret af det bindende stiftsbidrag. Asylpræsterne er almindelige sognepræster, der efter aftale med biskoppen midlertidigt tillige har det som en del af deres ansættelse at understøtte arbejdet med dåbsoplæring af migranter. Asylkoordinatoren understøtter asylpræsterne i deres arbejde og driver stiftets forskellige samarbejdsprojekter med kommuner og organisationer i forhold til migranter og flygtninge.

I Vejle og Kolding findes der endvidere to internationale menigheder, hvor gudstjenesten foregår på fremmedsprog ved de i sognet ansatte folkekirkepræster og andre. Stiftsrådet har i det forløbne år finansieret oversættelse af et dåbsmateriale for voksne til arabisk og farsi.”

Jeg kan henholde mig til dette svarbidrag, idet jeg supplerende skal oplyse, at Kirkeministeriet ikke ligger inde med en opgørelse over, hvad der anvendes af midler på missionsarbejde i Danmark.

Mette Bock

/ Christina Hyldgaard Jacobsen